

Ο Μ. Μπαλαούρας ζητά μετ' επιτάσεως το λόγο

[Μπαλαούρας από Ουάσινγκτον: Θεσμοί και κράτη να αλλάξουν πολιτική για](#)

ανισότητες-υπανάπτυξη

Στην ετήσια Κοινοβουλευτική Διάσκεψη Παγκόσμιας Τράπεζας-ΔΝΤ στην Ουάσινγκτον έλαβε μέρος ο Μάκης Μπαλαούρας, ως επικεφαλής της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Στη συζήτηση για την πείνα και τις ανισότητες εισηγήθηκαν η Διευθύντρια του ΔΝΤ, Κριστίν Λαγκάρντ και η ασκούσα καθήκοντα Προέδρου της Παγκόσμιας Τράπεζας, Κρισταλίνα Γκεοργκίεβα. Οι εισηγήτριες τόνισαν την ανάγκη να ληφθούν μέτρα καταπολέμησης της υπανάπτυξης και των ανισοτήτων μεταξύ των ανεπτυγμένων κρατών και των κρατών Αφρικής-Ασίας, ζητώντας τη συμπαράσταση όλων των χωρών.

Ο Μάκης Μπαλαούρας στην παρέμβαση του, την οποία τελικά κατέθεσε γραπτώς, αφού δεν του δόθηκε ο λόγος, ζητώντας να του απαντήσουν, έστω και εκ των υστέρων, παρουσίαζε τέσσερις άξονες πολιτικής που πρέπει να αλλάξουν ριζικά, γιατί «όλα αυτά που ακούγονται είναι, στην καλύτερη περίπτωση, ευχολόγια»:

1. Εξαιτίας εφαρμοσμένων πολιτικών εκμετάλλευσης, εκατομμύρια άνθρωποι σε Αφρική, Ασία και Λ. Αμερική υποφέρουν από πολύ παλιά, μέχρι τις μέρες μας και ενδεχομένως για πολλά χρόνια ακόμη.
2. Παρόμοιες πολιτικές, σε διαφορετικό μείγμα και επίπεδο, ασκούνται και στα πλούσια κράτη, όπως για παράδειγμα στη Γερμανία της ανεπτυγμένης Ευρώπης, όπου εκατομμύρια πολίτες κυριολεκτικά πεινούν και για τους οποίους, ουσιαστικά, απουσιάζει το κοινωνικό κράτος.
3. Η κυρία Λαγκάρντ αναφέρθηκε στην τεράστια φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή που γίνεται από επιχειρηματικούς κολοσσούς. Πράγματι, έτσι είναι. Γιατί όμως συμβαίνει αυτό; ΔΝΤ και Παγκόσμια Τράπεζα, που διαθέτουν τεράστια δύναμη παγκοσμίως, σε ποιες υποδείξεις προχωρούν και ποιες πιέσεις ασκούν; Από την άλλη, ΗΠΑ και Ευρωπαϊκή Ένωση σφυρίζουν αδιάφορα! Πώς λοιπόν θα βρεθούν χρήματα, όπως ανέφεραν οι εισηγήτριες, για την ενίσχυση αυτών των κρατών, που η πλειοψηφία των κατοίκων τους λιμοκτονεί;
4. Τέλος, ο Πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων σημείωνε ότι στην ΕΕ ακολουθείται η πολιτική του νεοφιλελευθερισμού, δηλαδή της λιτότητας για τους πολλούς, πολιτική που εκφράζεται άλλωστε και από το ΔΝΤ, γεγονός που οδηγεί στην εξαθλίωση εκατομμύρια Ευρωπαίους και τους σπρώχνει στην αγκαλιά της ακροδεξιάς και των νέο-ναζιστικών μορφωμάτων.